

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 63/2019
14.01.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зоране Делибашић, председника већа, Гордане Комненић и Бисерке Живановић, чланова већа, у парници тужилаца АА из ..., ББ из ..., ВВ из ... и ГГ из ..., које све заступа Иван Ненадовић, адвокат из ..., против туженог ЈКП Погребне услуге са седиштем у Београду, кога заступа Миљан Милић, адвокат из ..., ради накнаде за изузето земљиште, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1650/18 од 21.06.2018. године, у седници већа одржаној дана 14.01.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против другог, трећег и четвртог става изреке пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1650/18 од 21.06.2018. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 1650/18 од 21.06.2018. године, одбијена је као неоснована жалба тужилаца и потврђена пресуда Вишег суда у Београду П 3750/17 од 05.12.2017. године у делу става првог изреке којим је одбијен тужбени захтев тужилаца за исплату законске затезне камате за период од 10.10.2016. године до 04.12.2017. године. Другим ставом изреке преиначена је пресуда Вишег суда у Београду П 3750/17 од 05.12.2017. године тако што је тужени ЈКП „Погребне услуге“ Београд обавезан да тужиоцима на име накнаде за одузето земљиште по решењу Комисије за вођење поступка и доношења решења о враћању земљишта по основу пољопривредног земљишног и фонда општине Нови Београд број 463-1/97 од 27.03.1997. године за кп бр ... КО ... површине 13,117 м2 исплати: тужиоцу АА из ... износ од 68.021.014,28 динара, тужиљи ББ из ... 37.102.371,36 динара, тужиљи ВВ из ... износ од 40.194.235,64 динара и тужиљи ГГ из ... износ од 37.102.371,36 динара, тако што ће ове износе исплатити у једнаким тромесечним ратама у року од 10 година почев од истека године, од дана правноснажности другостепене пресуде, са каматом на доспеле обавезе у висини раста цена на мало према последњем објављеном податку републичког органа надлежног за послове статистике почев од 05.05.2017. године до исплате сваког доспелог износа. Трећим ставом изреке преиначено је решење о трошковима парничног поступка садржано у другом ставу изреке првостепене пресуде и обавезан је тужени да тужиоцима на име накнаде трошкова парничног поступка исплати износ од 1.016.350,00 динара. Четвртим ставом изреке обавезан је тужени да

тужиоцима на име накнаде трошкова другостепеног поступка исплати износ од 271.500,00 динара.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију побијајући пресуду у другом, трећем и четвртном ставу изреке због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права. Трошкове поступка није тражио.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду у оквиру овлашћења из чл. 408. Закона о парничном поступку – ЗПП („Сл. гласник РС“, бр. 72/11 ... 55/14) и закључио да ревизија није основана.

У спроведеном поступку није почињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Ревидент се у ревизији позива на битне повреде поступка али не указује о којим повредама се конкретно ради, па ови наводи не могу бити предмет разматрања Врховног касационог суда.

Према чињеничном стању утврђеном у поступку који је претходио доношењу побијане пресуде, решењем Комисије за вођење поступка и доношење решења о враћању земљишта општине Нови Београд од 27.03.1997. године тужени је као крајњи корисник одузетог земљишта обавезан да наследницима ранијег власника ДД, ЋЋ, ВВ, ББ, АА, ЕЕ, ГГ и ЖЖ исплати накнаду за одузето земљиште на једнаке делове и то кп бр ... КО ... површине 13.117 квадратних метара. Како у поступку споразумног одређивања накнаде за одузету парцелу пред Одељењем за имовинско-правне послове Скупштине општине Нови Београд није постигнут споразум, ово одељење је доставило списе Четвртог општинског суду у Београду на даљу надлежност. Решењем тог суда донетим применом правила ванпарничног поступка Р1 број 474/98 од 12.10.1999. године одређена је накнада за изузето градско грађевинско земљиште те је крајњи корисник обавезан да на име накнаде предлагачима исплати 153,61 динар по квадратном метру изузетог земљишта, односно укупно 2.014.902,37 динара. Поступајући по жалби крајњег корисника изјављеној против овог решења Окружни суд у Београду је решењем Гж број 2462/2000 од 27.09.2000. године потврдио решење у делу одлуке о исплати новчане накнаде, док га је у делу одлуке за камату укинуо. Решењем Врховног суда Србије одбијена је као неоснована ревизија крајњег корисника изјављена против решења Окружног суда у Београду. Решењем четвртог општинског суда у Београду И број 1310/01 од 09.09.2002. године одбијен је предлог за принудно извршење поверилаца ЋЋ, ВВ, ЕЕ, ББ, АА, ГГ и ЖЖ из разлога што је одлуком Савезног Уставног суда од 13.03.2001. године утврђено да одредба члана 44. Закона о експропријацији („Службени гласник РС“ број 53/95) није сагласна са Уставом СРЈ услед чега се извршење правноснажних и појединачних аката донетих на основу прописа који се више не могу примењивати не може дозволити нити спровести, будући да је решење Четвртог општинског суда у Београду Р1 број 474/98 од 12.10.1999. године донето управо применом законске одредбе која је одлуком Савезног Уставног суда оцењена као неуставна. Поднеском од 16.05.2008. године предлагачи су поднели предлог за наставак поступка у погледу одлуке о камати с обзиром да је решењем Окружног суда у Београду од 27.09.2000. године решење Четвртог општинског суда у Београду од 12.10.1999. године укинуто у погледу одлуке о камати и у том делу

предмет враћен суду на поновни поступак. Предлагачи су истовремено поднели и предлог за измену правноснажног решења Р1 474/98 о коме није одлучено. Поднеском од 05.10.2001. године предлагачи су предложили измену правноснажног решења Четвртог општинског суда у Београду из разлога што је решење донето применом одредбе која је касније одлуком Савезног Уставног суда оцењена као неуставна због чега се не може спровести извршење тог решења. Решењем Четвртог општинског суда у Београду Р1 број 474/98 од 24.04.2009. године делимично је одбијен предлог за наставак поступка који су поднели предлагачи а који се односи на измену правноснажног решења од 12.10.1999. године, док је предлог за наставак поступка у делу који се односи на одређивање камате на накнаду одређено решењем Р1 474/98 усвојен, а из образложења произилази да је предлог за измену решења одбијен из разлога што је без утицаја чињеница да се извршни поступак не може спровести због оглашавања неуставне одредбе члана 44. Закона о експропријацији, јер странке имају могућност да у другом одговарајућем поступку остваре своја права, а не може им се поново одређивати накнада изменом правноснажног решења. Ово решење потврђено је решењем Вишег суда у Београду Гж број 1184/10 од 22.11.2012. године.

На основу овако утврђеног чињеничног стања првостепени суд је закључио да је потраживање накнаде тужилаца застарело. По налажењу првостепеног суда тужиоци су од дана објављивања одлуке Савезног Уставног суда од 06.04.2001. године којом је утврђено да је одредба члана 44. Закона о експропријацији неуставна свој захтев могли да остварују у парници у складу са одредбом члана 26. Закона о ванпарничном поступку, будући да су од момента објављивања ове одлуке имали сазнања о томе да на основу решења од 12.10.1999. године не могу принудно остварити своје потраживање накнаде због чега им је одбијен предлог за извршење решења од 09.09.2002. године. У смислу члана 360. Закона о облигационим односима – ЗОО застарелост захтева тужилаца почела је да тече од момента објављивања одлуке Савезног уставног суда и до подношења тужбе у овом поступку 12.05.2014. године захтев је застарео у смислу члана 379. став 1. ЗОО.

Правилан је закључак другостепеног суда да се овакав правни закључак првостепеног суда не може прихватити као правилан.

У конкретном случају постоји трајно заузеће кп.бр. ... површине 13.117 квадратних метара на којој је ранији сопственик био правни претходник тужилаца, а коју тужени и даље користи као крајњи корисник. Тужиоцима накнада за парцелу никада није исплаћена па је правилан закључак другостепеног суда да је тужиоцима повређено право на мирно уживање имовине.

Правилан је закључак другостепеног суда да у ситуацији када накнада за изузето земљиште никада није исплаћена застарелост и не тече, због чега захтев тужилаца за исплату накнаде није застарео.

Одлучујући о висини накнаде због трајног заузећа наведене парцеле, полазећи од записника о утврђивању тржишне вредности непокретности Пореске управе филијале Београд од 28.03.2016. године другостепени суд је правилно закључио да тржишна вредност исте или сличне непокретности износи 19.800,00 динара по квадратном метру односно 259.716.600,00 динара за површину од 13.117 квадрата.

Неосновано се ревизијом побија другостепена одлука због погрешне примене материјалног права.

Решење Четвртог општинског суда у Београду којим је тужиоцима досуђена накнада је неизвршиво јер је донето применом одредбе закона која је одлуком Савезног Уставног суда оцењена неуставном, па застарелост није ни почела да тече као што то правилно закључује другостепени суд. Висина накнаде правилно је утврђена по цени градског грађевинског земљишта у време одређивања накнаде, јер је правном претходнику тужилаца изузето из поседа градско грађевинско, а не пољопривредно земљиште.

На основу изложеног, како се осталим наводима ревизије правилност примене материјалног права не доводи у сумњу, Врховни касациони суд је применом чл. 414. став 1. ЗПП донео одлуку као у изреци пресуде.

**Председник већа – судија
Зорана Делибашић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић